

Pátria együttes daloskönyve 1972-1982

Alapítók

Czifrák András ,
Szöllősi Tibor,
Tilk László Géza

Tagok

Antal Zsolt
Balázs József
Bálint Ádám
Barbócz Sándor
Bencsik László
Csordás László
Dévai Zsolt
Hábel Tamás
Iván Ildikó
Kátai István
Kosztju Zsolt
Kovács Péter
Leszták István
Makrancsi Béla
Marosi Tibor
Márton Csaba
Mátrai István
Mohos Péter
Molnár Jen
Papp István
Petrovics József
Pinczés József
Póta György
Sarkadi Tamás
Simándi János
Szabó Géza
Szathmári László
Szmola Ernő
Tóth László
Veres János

DALOK

K SZÖRNYEK KÖZÖTT 2
BALLADA 3
BOSZORKÁNY 4
K 5
VÁNDORDAL 6
TANMESE 7
UTCAZENEKAR 8
BÚCSÚZTATÓ 9
BARÁTOM 10
PROTEST SONG 11
LÁZADÓ 12
MÁRCIUS '73 13
VÁROS 14
SZÁRNYNÉLKÜLI MADÁR 15
PAPÍREMBER 16
TÉLRE JÁR 17
KORMOS VIRÁG 18
SZERETEM 19
MÉG ÁLMODNÁL 20
JÓNÁS MENJ EL 21
SÖRDAL 22
MINDENNEK 23
ÉJJEL 24
NYÁRID BEN 25
ÉJFÉL FELÉ 26
ÁLLOMÁS 27
FORRADALMAK CSIRÁI 28
MEGSZÜLETTÉL 29
NAP NAP UTÁN 30
HAGYD ITT A VÁROST 31
VONAT 32
FORDITSD MEG LÉPTED 34
CSODÁK, CSAPDÁK, CSÁPOK 35
TANITSZ MEG 36
ELBÚJNÉK MÁR 37

Dalok CD-re rögzítve 38

K SZÖRNYEK KÖZÖTT

Czifrák

K szörnyek között
koromban, porban,
botolva múlik az életem,
rikoltó fékek rám vicsorognak,
azt mondják, engem féltenek,
mondd meg mit tennél,
ha egyszer egy estén
nem hallanád a dalomat,
mondd meg mit tennél ,
ha engem keresnél
s nem hallanád a hangomat.
Nékem nem kell az utcák szerelme,
szállni akarok a felhő fölé,
köhögök prüszkölök, mert a kémények
füstöt okádnak a szemem közé.

Hunyorgó fények, neon-szirének
lesnek rám a falakról,
szemembe néznek,
hogymajd megigéznék,
de csókjuk lesöpröm az arcomról,
évek szaladnak álmok rohadnak,
penészvirág ül a testükre
és a bánat mint szürkehályog,
rátelepszik a szemünkre.
Nékem nem kell az utcák szerelme,
szállni akarok a felhő fölé
köhögök, prüszkölök mert a kémények
füstöt okádnak a szemem közé.
Nékünk nem kell az álmok csontja,
nékünk hús-vér valóság kell,
ha hallod a dalunk, ne csak hallgasd,
arra kérünk értsd is meg.

BALLADA

Czifrák

Elmegyek, mondta a fiú,
anyám ne sírj,
varázsló leszek,
felh kkel érkezem
és egy cseppként is
eloltom a tüzet,
eloltom majd,
felh kkel érkezem,
évek múltak,
felh nem jött,
kiszáradtak a folyók,
nem zöldellnek a fák, a füvek
és a fiú akkor üzen,

Mama csinálj tüzet,
eloltom, majd
felh kkel érkezem,
és tüzet rakott,
ezernyi szikra pattogott,
a felh b l csak egyetlen csepp
akart hullani,
a t zb l már csak énekét hallani,
Mama nem bírok a t zzel,
a t z oly nagy nekem,
egyedül nem olthatom el

BOSZORKÁNY

Czifrák

daróc ruháját tépte a szél,
hosszú haját levágták,
b rébe bélyeget sütöttek és k vel dobálták,
szép testék, hogy égni lássák,
a tömeg az utcára ment,
átkozták, de nem látták szemében a könnyeket,
az élet rövid és igazságtalan,
elhagyták istenek, ördögök, véle senki nem maradt,
de t z úgy ölelte, mint volt szerelmese,
s felszárította szeméb l a könnyeket,
b rének füstös illatát szétszórta a szél,
szeme színét tekintetét rzi az ég,

(hallom)

hangját, mikor a t z k t l tépett húsába mart,
a világ a b nös ártatlan,
kik máglyára küldték s levágatták haját,
nem feledhetik el búcsúdalát,
búcsú dalát, t z dalát,
ma is hallom, ha fellobban a láng,

(hallom)

hangját, mikor a t z k t l tépett húsába mart,
a világ a b nös ártatlan

K

Czifrák

ha látsz egy vándort,
aki terhét mint követ viszi,
kérdelnéd t le miért teszi,
kérdelnéd t le, hogy merre megy,
hiába kéred nem szólal meg
kérded nehéz-e,
próbáld meg,
úgy látod megbírod,
próbáld meg,
emeld fel válladra indulj el,
vigyázz nehogy lábadra ejtsd
ha majd úgy érzed, tovább nem bírod,

lankad a lábad, fárad karod,
levennéd válladról, de nem lehet,
mert a k összen tt veled
ha majd nem látod válladon
úgy érzed nincs,
egyre könnyebb lesz, úgy érzed nincs,
de bárhova vet dsz,
ott lesz veled,
mert a k összen tt veled

VÁNDORDAL

Czifrák

hajnal van, kelj és indulj újra,
az örök véget nem ér útra,
siess a ködbe futó kékl messzeségbe,
tájak vágyak álmok elébe
vándor kelj,
hosszú még az út
siess a ködbe futó kékl messzeségbe,
dúdolj egy dalt a bolond szél fülébe,
enyhet hoz majd az éj, és ha reggel kelsz,
ne tétovázz indulj el
vándor kelj,
hosszú még az út

hajnal van, kelj, vedd botod kezvedbe,
kísérjen utadon jó kedv jó szerencse,
siess a ködbe futó kékl messzeségbe,
tájak vágyak álmok elébe
vándor kelj,
hosszú még az út

TANMESE

Czifrák

csendben él, nem kiabál,
a világ forog, egy helyben áll,
igénytelen ez az egér,
néki a sajtból már egy csöpp luk is elég
nem érdekli a nagy falat,
szerzett egyet, de torkán akadt,
elég neki mit mások hagynak,
morzsákon él és boldogan,
nem strapálja magát, hisz az az egészségnek árt,
nem beszél, nem hall, nem lát
sosem cincogott csak otthon,
ha megivott pár pohárral,

ha farkára léptek, nem vinnyogott, csak állta,
s bárki bármit szórt fejére, nyugodtan maradt,
hisz a hosszú élet titka, ne ugráljunk sokat
tagadja, hogy élete csak szappanbuborék,
ha majd egy napon örökre lehunyja a szemét,
lesz majd ki azt mondja, eszméje követendő,
már eddig is sok egér példaképe
ez a tanmese csupán csak egy egérkérdésről szól,
az emberek közt nincsenek hozzá hasonlóak,
de mégis, ha más lenne a vélemény,
írjatok egy jobb, egy igazabb tanmesét

UTCAZENEKAR

Marosi - Czifrák

hogyha egyszer délután a percek lassan múlnak
és a jókedv manói messzire vonultak,
az utcán hogyha sétálsz, haver nem akad,
keresd meg az utcazenekart
az utcazenekar azért van,
jó kedved legyen,
hogyha bánatod van,
ha hallod feledd el,
és ha kedved tartja,
énekelj vele
minden délután egy kapu alatt várnak,
körülöttük mindig sokan állnak,
hogyha arra jársz hely neked is akad,
hogy hallgathasd az utcazenekart
az utcazenekar azért van,

jó kedved legyen,
hogyha bánatod van,
ha hallod feledd el,
és ha kedved tartja,
énekelj vele
itt belép jegy nincsen, a zene ingyen van,
de azért néha körbe jár a kalap,
és ha még van pénzed, a zsebed nem üres,
nem lehetsz sóher, egy bélést dobj bele
az utcazenekar azért van,
jó kedved legyen,
hogyha bánatod van,
ha hallod feledd el,
és ha kedved tartja,
énekelj vele

BÚCSÚZTATÓ

Marosi - Czifrák

hogya r t levelek futnak az utcán,
ábrándozva nézel szálló madarak után,
mert jól tudod közeleg a tél,
hóval hintett lesz minden tarka rét
ábrándozva nézel madarak után,
indulnál te is messze, hol örök tavasz vár,
de szárnyak nélkül, mondd, hová mennél,
száz határon át, hová repülnél
álmodsz mint a f szál hólepel alatt,
álmodsz, ahogy rügyben sok virág álmodhat,
álmodj tavaszt, ha hideggel jön a tél,
s hajnalt, hogya rád köszönt az éj

BARÁTOM

Barbócz - Czifrák

hol harmattá lesz a vízcsepp,

barátom, ott találkozunk,

ahol gyönggyé lesz a porszem,

barátom, ott találkozunk

oda hív egy hang engem,

oda jöjjél el velem,

ott állok majd a hegy tetején,

lesem az utat jössz-e felém

hol simogat a bársony szél,

barátom, ott találkozunk,

hol minden rabság véget ér,

barátom, ott találkozunk

oda hív egy hang engem,

oda jöjjél el velem,

ott állok majd a hegy tetején,

lesem az utat jössz-e felém

hol sosem félkarú a nyár,

barátom, ott találkozunk,

hol átölel a szabadság,

barátom, ott találkozunk

oda hív egy hang engem,

oda jöjjél el velem,

ott állok majd a hegy tetején,

lesem az utat jössz-e felém

PROTEST SONG

Szmola - Czifrák

sok ázott madár ült a kopasz faágakon,
fészükben járt a szél,
csak ülnek dideregve, szárnyaszegetten,
tollaik a földön szerteszét,
a f szálak mind a földre hajoltak,
nehéz csizmák testüket törték,
karcsú virágok mellettük hervadnak,
ha látnád hallanád hogy sir a rét
ha szemed lesz, majd látod,
ha füled lesz, majd hallod,
ha szád lesz, szólhatsz elég,
ha kezeid kin nek, s ember lesz bel led,
talán rájössz mit tegyél
kertet virágai békében nyílnak,
de te kerítést építel,
mert jöhet akárki, történhet bármi,
de ez tiéd, ezt védened kell

künn a dühödt szél fákat csavarhat,
falaid mögül nem mozdulsz,
annyit sem tudsz, mi történik
a kerítéseden túl
ha szemed lesz, majd látod,
ha füled lesz, majd hallod,
ha szád lesz, szólhatsz elég,
ha kezeid kin nek, s ember lesz bel led,
talán rájössz mit tegyél

LÁZADÓ

Tilk

Kötél, karó forró ólom tornyosulnak,
Setét felhők kavarnak, komorulnak,
Júdás-kenyér társainak vacsorája,
Maga feszül, maga izzad, a hibája.
Az úton látni meggörnyedve keresztjével,
zilált hajjal, révedt szemmel gyermekével,
pusztítják, mert vére olyan mint a szikra,
Tűzzel dobbant, tüzet lobbant hamvainkra.
Jaj, jaj neki, a kötél nyakában
Jaj, jaj neki, a kötél nyakában
De sírján virágok nyílnak,
Sírján virágok nyílnak

MÁRCIUS '73

Tilk

Hadúr, figyeld a lenyugvó napot,
gúnyos szájjal vigyorog ide a földre,
százhuszonöt éve mást láthatott,
mégsem fordult t lünk ezért félre
Egy költ hangjait kergeti a szél,
hallod milyen halk, kósza, hideg,
ég lelkét az utcán nem leled,
hidegek a szemek, hidegek a szívek
Nézd, hadúr, én nem kérek t led semmi mást,
vidd el t lem lobogós lázas álmaim,
úgy tanítják nékem, álmok nincsenek,
a por itt a földön mindent betemet

a por itt a földön mindent betemet.
Hadúr, figyeld a lenyugvó napot,
gúnyos szájjal vigyorog ide a földre,
százhuszonöt éve mást láthatott,
mégsem fordult t lünk ezért félre
Egy költ hangjait kergeti a szél,
hallod milyen halk, kósza, hideg,
ég lelkét az utcán nem leled,
hidegek a szemek, hidegek a szívek.

VÁROS

Czifrák

ormótlan szürke házak, picike emberek,
féltevező vágyak, tétova életek,
sápadt az este és fakó a reggel,
ilyen a város, igen a város ilyen
házak ablakában virág nyílik,
fonnyad, a kevés fényt l csak vajúdik,
álmos a reggel és fáradt az este,
ilyen a város, igen a város ilyen
kit csábit a fények mesevilága,
csodát hiába keres, itt nem talál
csak álmos szemeket és kormos szíveket,
ilyen a város, igen a város ilyen
ormótlan szürke házak, füstös kis utcák,
amerre nézel csak korom és köd száll,
észre sem veszed és már kormos lett a szived,
ilyen a város, igen a város ilyen
töröld le a kormot, hogyha szívedre szállt,
mert a szívedre még szükséged lesz

SZÁRNYÉLKÜLI MADÁR

Czifrák

tépetten élek a város ölén,
rongyos a szívem, de vergődöm még,
csöppnyi vagyok, nővök talán,
az élet szárny nélküli madár
dzsungel a város, csapdák a házak,
a házakban emberek a nagy halra várnak,
reménykednek, hogy egyszer talán
a fény s a szerencse rájuk talál
álmokat kergetnek, babonáknak hisznek,
sokat akarnak és keveset tesznek,
élnek, halnak, isznak, esznek
és nagyritkán szeretnek
nincs itt, ki kezem megfogná, velem lenne,
hová mennem kell, vélem eljönne,
tudom, hogy van, hogy nélküle már
az élet szárny nélküli madár

PAPÍREMBER

Czifrák

istenünk egyszer egy szép nap sok nektárt ivott,
mert a nedű fejébe szállt, dolgozni nem tudott,
nem nézett a keze közé, nem tudta, hogy mit csinál,
s megalkotta a papíreMBER piciny prototípusát
a papíreMBER gyorsan szerzett házat, asztalt magának
papírt, tollat, tintát is vett
s hivatalnak titulálta,
az emberek köréje gyűltek,
bámulták az új csodát,
a papíreMBER csak annyit szól,
ma nincs félfogadás
a papíreMBER összesen itt már asztalával, székével,
a papíreMBER hivatalában, az irodaházban éred el,

egy kezével aláír, a másikkal meg pecsétel,
ha megkened kis papírpénzzel,
munkáját gyorsan végzi el
a papíreMBER papír szív , papírból a lelke is,
papírt eszik reggel - este, papír az ebédje is,
a papíreMBER asszonyának gyerekeket sem csinál,
megírja egy rendeletben, így reprodukálja magát
így a papíreMBER mellé újabb
papíreMBER születik,
szaporodnak gomba módra, a világot ellepik,
hej, gyerekek, mikor lesz már papírgyűjtési akció,
papíreMBERben a földön van már párszáz millió,
hej, gyerekek, mikor lesz már papírgyűjtési akció,
papíreMBER nélkül élni, az lenne csak csudajó

TÉLRE JÁR

Czifrák

már hidegen karmol a szél,
készül vízre a jégszemfödél,
ég el t t felh takaró,
hullni vágyik a hó
párát lehelsz ködös reggelen,
kezed fázósan zsebre teszed,
tó fodra nem hívogat,
sápadt fény a nap
látod, elt nt a sok falevél,
földön hevernek mind szanaszét,
az ágakon fázós verebek
félük már a telet
avar zörren, hol varjú jár,
piciny magvak pihennek már,
így alszik el majd a határ,
benne szunnyad a nyár

KORMOS VIRÁG

Szöll si - Czifrák

kormos virág, kormos virág, nyílik a ház oldalán,
kormos virág a ház oldalán es re vár, es re vár,
ki olajos szirmát lemossa, annak adja életét,
ki olajos szirmát lemossa, annak adja életét
kormos virágnak a ház oldalán, az élet sötétség,
mióta ott él a ház tövében, nem látta még a fényt,
ki a napot elhozza néki, annak adja életét,
ki a napot elhozza néki, annak adja életét
emberek rálépnek - él tovább,
piszkot szórnak rá - él tovább,
hideg van a ház tövében, fázik,
ecetszagú éjszakákon új világról álmodik
egyszer, egy reggel hervadt volt már,
fonnyadt testére hideg es szitált,
de ha jön a tavasz és a nap fényre szólít,
helyén majd újabb virág nyílik
életünk nem más, csak egy kormos virág,
a világnyi nagy ház oldalán,
ki a napot elhozza nekünk, annak adjuk életünk,
ki a napot elhozza nekünk, annak adjuk életünk,
ki a napot elhozza nekünk, annak adjuk életünk

SZERETEM

Szöllősi - Czifrák

szeretem a virágzó réteket,

az erdőt, az ezüst folyót,

a rügyek dalát, mikor feslenek már

s elbújnak a levelek

szeretem a csendet és a magányt,

a végtelen bolyongásokat,

az utcák dalát, mikor eszital,

a fények táncát a köveken

szeretem az enyhet adó szelet,

a hajnalt, harmathozót,

a napnak dalát, mikor meleget ad

a földnek s az kincset terem

MÉG ÁLMODNÁL

Czifrák

még álmodnál,

de a hajnal jön

fény útjain

és rád köszön

az éjszakának vége már,

elfutnak színes csodák,

a hajnal s a napfény

egyedül talál

indul a nap,

Te is indulnál,

s mert nógatnak,

mozdulnál már

de csak állsz tanácstalan,

fények között egymagad,

álmaidhoz nem látsz utat

nézd merre jár,

fáradt madár,

égbolt alján

vértóra száll

az álmok újra eljönnek,

de mond, mi lesz holnap reggel,

mikor újra elt nnek

JÓNÁS MENJ EL

Szöll si - Czifrák

Jónás, menj el Ninivébe, Ninivébe menj el,
prédikálj a jóság mellett,
tisztá szívvel, józan fejjel,
megáradt ott a gonoszság,
habjai az eget mossák,
Jónás, menj el, igyekezz,
Jónás, menj el, igyekezz
Jónás, menj el Ninivébe, Ninivéig meg ne állj,
ha sötét álmok riogatnak,
menj tovább, ne tétovázz,
lelkek setét sivatagja és a cethal
gyomra után,
Ninivébe el kell jutnod,
hogy a jövőért prédikálj
szólj a tengernyi mocsokról,
ringyókká vált angyalokról,
hamuvá lett nagy tüzekről,
zsebre dugott vasöklőről,
az egyenesről, hogyan görbül,
óriásról, hogyan törpül,
verejtékről, hogyan csordul,
igaz szóról, hogyan csorbul,
elferdített szép szavakról,
elfordított szép utakról,
a vörösről, ha pirosodik,

pirosról, ha fehéredik,
fehérről, ha feketedik,
már az éjrel is, ha sötétedik
Jónás, menj el Ninivébe, Ninivéig meg ne állj,
legyen erőd bátran szólni,
rossz gégedből szónokolni,
míg engedi a világ, a tisztaságról prédikálj,
míg engedi a világ, a jövőért prédikálj

SÖRDAL

Czifrák

van úgy, hogy butit, hogy öl,
van úgy, hogy segít egy sör,
van úgy, hogy minden t le lesz szép,
van úgy, hogy egy is elég,
van úgy, hogy sok is kevés,
van úgy, hogy minden t le lesz sötét
én nem mondom, hogy kell,
én nem mondom, hogy nem,
lehet, hogy minden t le lesz szép,
én nem mondom, hogy kell,
én nem mondom, hogy nem,
lehet, hogy minden t le lesz sötét
van úgy, hogy sokat iszol
és ingadozol
és elveszíted a fejed,
de hogyha kijózanodol,

már nem gondolkozol,
újabb korsó felé nyújtod a kezed
én nem mondom, hogy kell,
én ne mondom, hogy nem,
lehet, hogy minden t le lesz szép,
én nem mondom, hogy kell,
én nem mondom, hogy nem,
lehet, hogy minden t le lesz sötét
én nem reklámozom,
én nem tiltakozom,
az állam nem én vagyok,
hisz sörben úszik el sok szép dolog
én nem mondom, hogy kell,
én nem mondom, hogy nem,
lehet, hogy minden t le lesz szép,
én nem mondom, hogy kell,
én nem mondom, hogy nem,
lehet, hogy minden t le lesz sötét

MINDENNEK

Czifrák

mindennek szeme van,

mindennek füle van,

vigyázz a zsebedre,

mindennek keze van

keze van a szépnek,

keze van a jónak,

keze van az éjnek,

keze van a rossznak

mindennek szeme van,

sok körmöt megnéznek,

sok körmön sok piszkot

nem vesznek észre

szeme van...

mindennek füle van, sok mindent hallanak,

még több a szép szó, melyre nem hajlanak,

mindennek arca van, legtöbbnek nem is egy,

ezért nem tudhatod, melyiket mutatja meg

mindennek lába van, vagy lába kelhet,

és ha már lába kelt, meg kell keresned,

mindennek útja van, nem minden út mérhet ,

de a legtöbb úton sok minden elérhet

mindennek feje van, a fej van legföül,

de azt nem tudhatod, mi van a fejen belül,

mindennek ára van, nem minden eladó,

sok kemény pénzért, sok minden kapható

minden dolog él, minden mozog,

mindennek szíve van és minden szív dobog,

szíve van a szépnek, szíve van a jónak,

szíve van az éjnek, de szíve nincs a rossznak

ÉJJEL

Szöll si - Czifrák

éjjel, mikor már a csillagok fáztak,
a házak beszélni kezdtek,
elmondtak mindent, amit csak láttak,
a csillagok némán figyeltek,
a házak mélyén emberek szuszogtak,
az utcán álmaik kerengtek
éjjel, mikor már a csillagok sírtak,
a házak dalolni kezdtek,
dalaik olyan szomorúak voltak,
a csillagok meg-megremegtek,
az emberek mindebből semmit sem tudtak,
az utcán álmaik kerengtek
éjjel, mikor már a csillagok kihunytak,
a házak némák lettek,
az utcákon újra emberek jártak,
a házak ridegen figyeltek

NYÁRID BEN

Czifrák

nyárid ben, ha van néhány napom,

mikor végre nem dolgozom,

vidáman telik a délel tt,

csak élvezem a jó id t

nyárid ben nem sietek,

ha lehet sokat pihenek,

jól esik egy kis semmittevés,

csak élvezem a napsütést

de délután már rohanok,

mert hívnak a haverok,

hogy mindenkit vár a hangszere,

elkelne egy kis öröm-zene

ÉJFÉL FELÉ

Czifrák

kitárta hatalmas szárnyait az éj,
szurokszín lepkeként röpült fölém,
én csak álltam és néztem neonos hímporát,
és az emberek hószín arcát,
álmok közt léptem és fáztam nagyon,
aranyos köntössel takartak a csillagok,
valaki egy bagót kért, de mert nem volt nekem,
füstölgött így törte szét csendem,
egy dalt dúdoltam, talán a szerelemről,
egy más íz nyárról, vagy csak az életemről,
hogy Jézus sem jön, hogy segítene nékem,
hisz nincs, megtagadtam már régen

villamos rohant az úttest közepén,
toronyban az óra éjfél felé,
egy vastag combú lány állt a lámpák alatt,
s nézte tágra nyílt szemmel a kirakatokat,
árnyak nógattak, aludj, hogy holnap élj,
van még mit tenned, erőt gyűjtsél,
legnehezebb e világon az eretnek élet,
Jézus nem segít, hisz nincs,
megtagadtuk már régen

ÁLLOMÁS

Czifrák

ha ülök az állomáson
és vonatra várok,
s az idő remény nélkül telik,
arra gondolok, elindulok gyalog,
nem várok míg a vonat megérkezik
nem érdekel mennyit lépek,
az a fontos meddig érek,
nem érdekel mennyit beszélek,
csak a szó, amit kimondok
bármerre jársz mindenki kérdez,
birokra kelhetsz millió miérettel,
hallgat a zaj beszél, a csönd
ki van elől, hátul, lenn és fenn
solo
nézek, látok, hallok, beszélek,
tisztá szívvel élek,
míg van szavam s kezem,
emelt fejjel megyek, s mit se félek
nem érdekel mennyit lépek,
az a fontos meddig érek,
nem érdekel mennyit beszélek,
csak a szó, amit kimondok

FORRADALMAK CSIRÁI

Tilk

sápadt a reggel és szétterül a csönd,
tán esett az éjjel keveset,
a tiszta fény a ködön át
lassan idelebben,
halk zenét dúdol a szél
bókoltak a fák, hosszú volt az árnyék,
csak a tölgyek nem hajoltak sosem,
így a tölgyek egyszer derékba törtek,
de magvaikat szétszórta a szél,
de magvaikat szétszórta a szél,
de magvaikat hordja a szél

MEGSZÜLETTÉL

Czifrák

Megszülettél, mert így akarta
jó anyád és jó apád,
megszülettél s ordítottál,
idegen volt a világ,
karok emeltek, a fényre vittek,
kinyitottad a szemed,
s ordítottál, mert a napfény
szokatlan volt neked
hitegettek, ámítottak
tündérmesékkal,
okítóid fejed tömték
mindenféle beszéddel,
s bár felnőtél és túlélteél már
jó egy-néhány iskolát,
de még mindig nem tudod,
körülotted milyen is a világ

felnőtél s most keresgéled
utak közt az utadat,
de jelz táblák dzsungelében
nem ismered ki magad,
óvakodj hát csapdát rejt ,
mézes-mázos szavaktól,
utadon, ah, lépni akarsz
kövektől és lábaktól
megszülettél, mert így akarta
jó anyád és jó apád,
felnőtél s már régen nincs ki
lépteidet vigyázná,
nógatod magad
tovább egyre tovább,
s a remény hajt, hogy egyszer majdcsak
mégis eljutsz valahová,
mégis eljutsz valahová,
eljutsz valahová

NAP NAP UTÁN

Czifrák

álmos reggeleken táskáját lóbálva
munkába megy mint bárki más
villamoson buszon vagy trolin utazik
zötyögve nap nap után
álmait hideg vízbe ölte
s kávé ivott hogy friss legyen
így indul el időről időre
hétfő hat reggelen
a délelőttök monoton dallama ringatja
a dél zsírszagú éttermekbe várja
nógatná a lassan múló időt
s egyre gyakrabban néz az órára
délután majd táskáját lóbálva
indul hazafelé mint bárki más
villamoson buszon vagy trolin utazik
zötyögve nap nap után
álmait már reggel elfeledte

mikor kávé ivott hogy friss legyen
komótosan egy cigarettát gyújt
hiszen már mindenre van ideje
otthon ha érkezik családja várja
s tányérban gözölgő vacsora
este lefekvés előtt a televízió
ma már színesben is látható műsora
s ha lefeküdt még el nem nyomja az álom
tervezgeti a holnapot
hétfőn kedden szerdán csütörtökön
pénteken szombaton
várja a vasárnapot

HAGYD ITT A VÁROST

Simándi - Czifrák

ha utolérnek tegnapok árnyai

s nem eresztenek el

ha széljárta utcáknak dalait

autók nyelik el

ha kapualjban tágas tereken

hiába szólnak gitárok énekek

mert senki senki nem figyel

ha rémítenek robotgép-emberek

s menekülnöd kell

ha benzín z mérgezte virágok

szerelme nem kell

ha bolyongások lázas éjjelek

töprengések tölti ki életed

mert nyugtot nyugtot sosem lelsz

ha úgy érzed hogy füvek virágok fák

között kell élned

mert pénz után loholó emberek élete

neked már nem élet

pakold össze egy csomagba mindened

mire még szükséged lehet

s menj menj az állomásra el

váltsál egy jegyet

váltsál egy jegyet mert mit lehet mást tenned

ha széttörök minden álmom

válassz egy vonatot

hagyd itt a tegnapot

hagyd itt a várost

VONAT

Csordás - Czifrák

csomagod összekészítetted
jegyedek már rég megvetted
a vonat is az állomáson áll
a szemafor váltana már
de Te még a peronon sétálsz
itt az ideje hogy felszállj
mozdulj ne tétovázz
mond meg mi az mire rég vársz
mozdulj ne tétovázz
csak az utazhat aki felszáll
mozdulj ne tétovázz
mond meg mi az mire vársz
mozdulj ne tétovázz
az élet-vonat indul már
barátaid mind meséltek
s míg hallgattad a meséket

Te is új tájakon jártál
azt mondták nem értheted meg
ha sosem próbálsz meg
a percek is nógattak már
mozdulj...
kattogó kerekek visznek
mint szélvész repítenek
álmaid tájai felé
múlt képei ködbe vesznek
kitárul az ismeretlen
vár sok csodás felfedezés

FORDITSD MEG LÉPTED

Simándi - Czifrák

hagyd el nyugalmas otthonod
szólított egy ismeretlen hang
indultál úttalan utakon
érezted nincs mi riaszthat
elmaradtak erdeid rétjeid
völgynek rohanó patakok
nem állítottak meg álmok rémképei
csak mentél úttalan utakon
Pedig
hányan mondták fordítsd meg lépted
nem szabad a városban élned
a város egy húsdaráló, meglátod elvarázsol
Te is majd gépember leszel
megkerestek hervadó virágok
kiknek mosolya pénzzé vált
régén csodákról énekl madarak
kiknek torkában most némaság

emberek kiknek szíve pénztárgép
szemükben szavukban méreg
félíg birkaként béget k
de nem riaszthattak téged
Pedig...
megállított végül egy ember
ki a városból indult el
de is hiába sorolta intelmeit

füled mellett engedted el
elmaradtak erdeid rétjeid
völgynek rohanó patakok
nem állítottak meg álmok rémképei
csak mentél úttalan utakon
Pedig...

CSODÁK, CSAPDÁK, CSÁPOK

Czifrák

azt mondtad hogy útnak indulsz mert unod már
hazug emberek és városok zaját
emlékszem azt is mondtad egy nap útra kélsz
mikor már tudsz minden /minden / varázsigét
hívtál hogy menjek véled de a messzi város
millió csodával csábított magához
elváltunk és elindultunk ketten két felé
én a városban s Te keresni a varázsigét
én érkeztem és bámultam s nem értettem még
miért árnyakról meséltél nem láttam csak fényt
és nem törődtem mire intett szavad
millió csapdára sohasem /sohasem / gondoltam
éldegéltem ábrándozva és sodródva
s nem figyeltem a köröttem élő fura pókokra
mire észrevettem árnyékokból szőtt fonalaik
elzárták már mind útjaim
és már mennék véled de a polip-város
millió csapdával szorít már magához

TANITSD MEG

Czifrák

széljárta utcákon szóljon a dal
tágas nagy tereken és kapualjakban
reggelek esték nappalok éjszakák
falak és hegyek visszhangozzák
s Te ki ismersz minden mesét
minden csodás varázsigét
jöjj el jöjj el közénk
tanítsd meg a füveket hogy fák legyenek
a virágokat hogy tövisek
a fákat hogy k b l legyen törzsük
taníts meg minket hogy folyók legyünk
s ha látja hömpölyg víztengerünk
minden gát rettegjen t lünk

ELBÚJNÉK MÁR

Czifrák

elbújnék már

záporok h s cseppjében

elbújnék már

f szállban porszemekben

elbújnék már

kedvesem szép szemében

elbújnék már

testének melegében

elfutnék már

rohanva erd k avarjában

és tiporva mez k sok szép virágjában

elt nnék már

mint kémények füstje

mint villanó fény

és lebegnék könnyedén

Dalok CD-re rögzítve

1 Tanmese

2 Régi barátok

3 Állomás

4 K

5 Túl a hegyen

6 Csendes a határ

7 Láttam maszatos kis emberkéket

8 Útszéli Boldog Margit Balladája

9 A forradalmak csirái

10 Oly szokatlan nékem

11 Eljöttem megnézni

12 Engesztel szép üzenet

13 Gyöngy

14 Ballada

15 K szörnyek között

16 Március '73

17 Lázadó

18 Jégfodró szeles utakon

19 Miért banra a föld

20 Hosszú az úristen

21 Szárnynélküli madár

22 Város

23 Ballada

24 Boszorkány

25 Utcazenekar

26 Búcsúztató

27 Protest song

28 Vándordal